

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/85/2017
Identifikačné číslo spisu:	3116011697
Dátum vydania rozhodnutia:	11.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3116011697.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného Z. Q. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 11. januára 2018 v Bratislave dovolanie Z. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 3. júla 2017, sp. zn. 23To/56/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 9. mája 2017 sp. zn. 2T/130/2016, bol obvinený Z. Q. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 14:30 hod. do 16:08 hod. dňa 17.08.2016 v záhradkárskej osade Bočkové sady, Trenčín, presne nezisteným spôsobom rozbil bočné okno na mieste spolujazdca na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fábia 1,4 striebornej metalízy, evidenčného čísla Y., ktorého vlastníkom je I. S. a následne z motorového vozidla odcudzil veci patriace poškodenej M. S., a to koženú kabelku béžovo-hnedej farby doposiaľ nezistenej hodnoty, v ktorej mala poškodená peňaženku hnedej farby s hotovosťou vo výške 800 Eur, peňaženku bordovo-červenej farby, v ktorej mala hotovosť vo výške 100 Eur a 1 ks debetnej platobnej karty doposiaľ nezisteného čísla, vydanú bankovým ústavom I., a.s., k účtu poškodenej s číslom: N., ďalej občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartičku poistenca, vkladnú knižku k účtu poškodenej vedeného v K. banke, a.s., 1 ks okuliarov s ružovým rámom a 1 ks okuliarov s hnedo-čiernym rámom, obe uložené v puzdre značky Dolce & Gabana, v celkovej hodnote približne 300 Eur, následne obvinený prostredníctvom odcudzenej platobnej karty poškodenej vykonal v čase od 16:04 hod. do 16:08 hod. dňa 17.8.2016 z bankomatu K. banky, a.s., nachádzajúcom sa na ulici Námestie sv. Anny č. 23 v Trenčíne, tri neoprávnené výbery finančnej hotovosti z účtu poškodenej spolu vo výške 980 Eur, čím spôsobil poškodenému I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., E. XXXX/XX škodu na osobnom motorovom vozidle vo výške 86,50 Eur a poškodenej M. S., nar.

XX.XX.XXXX, bytom Y., ulica E. XXXX/XX škodu na odcudzených veciach spolu vo výške 1.200,- Eur a neoprávnenými výbermi škodu na hotovosti vo výške 980,- Eur.

Okresný súd Trenčín za to obvineného Z. Q. odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5, § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obvinenému trest prepadnutia veci - bieleho papiera o rozmeroch 8 x 8 cm, ručne písané poznámky o zostatkoch z I. banky sériového čísla 0005105979, železného ťažidla valcovitého tvaru s ostrou prednou hranou - priebojník.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenému I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., E. XXXX/XX, škodu vo výške 86,50,- € za poškodené okno na motorovom vozidle, a poškodenej M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., E. XXXX/XX, škodu vo výške 300,- € za odcudzené veci a škodu 980,- € spôsobenú neoprávnenými výbermi z bankomatového účtu poškodenej. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená M. S., nar. XX.XX.XXXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obvinený Z. Q. aj jeho obhajca, a to proti výroku o vine, treste a náhrade škody (č.l. 191).

Obvinený odvolanie písomne neodôvodnil, iba jeho právny zástupca na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne z 3. júla 2017, sp. zn. 23To/56/2017, do zápisnice zahlásil (č.l. 205), že sa nestotožňuje s rozsudkom okresného súdu z dôvodov, ktoré boli uvedené v záverečnej reči obhajoby na súde prvého stupňa a z tohto dôvodu, aby sa neopakovali, nebolo vypracované písomné odvolanie, pričom na rozsahu odvolacích dôvodov sa nič nezmenilo a majú za to, že súd prvého stupňa nepochybne nezistil vinu obvineného, a preto sa domáhajú zrušenia rozsudku v celom rozsahu a vrátenia veci buď do prípravného konania, alebo vrátenia veci súdu prvého stupňa.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne na verejnom zasadnutí 3. júla 2017 uznesením sp. zn. 23To/56/2017, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Z. Q. zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Odpis uznesenia krajského súdu obvinený Z. Q. prevzal 12. júla 2017, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 13. júla 2017 a prokurátor 10. júla 2017. Rozhodnutie prevzali i ostatné strany trestného konania (č.l. 209).

Okresný súd Trenčín dňa 15. decembra 2017 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Z. Q., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Uja, ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 20. septembra 2017 a smeruje proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania (č.l. 225-226) uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., pretože v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že bolo závažným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu v tom, že nemal možnosť pri rekognícii mať figurantov približne v jeho veku, rovnakých telesných proporcií a ako jediný z opoznávaných osôb nemal cez číslo šnúrkou v tvare písmena „V“.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal, že rozsudok súdu prvého

stupňa je založený na nesprávnom právnom posúdení skutku, ku ktorému súd dospel nesprávnym hodnotením dôkazov, čo viedlo k nesprávnej aplikácii noriem Trestného zákona a Trestného poriadku, pričom odvolací súd uvedené pochybenia prvostupňového súdu nenapravil. Obvinený ďalej uviedol, že sa necíti byť vinný zo spáchania trestnej činnosti, že skutková veta v rozsudku súdu prvého stupňa bola nesprávne právne posúdená, nakoľko súd jeho trestnú činnosť posúdil ako dva trestné činy, aj napriek tomu, že sa jednalo o jeden skutok - jedno objektívne konanie. Obvinený uviedol, že sa nemohol dopustiť trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., pretože bankomatová karta bola pravá. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia skutku došlo aj k nesprávnemu posúdeniu aplikácie hmotnoprávnych ustanovení pre uloženie trestu podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zák., s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne. Obvinený poukázal aj na viaceré rozhodnutia, a to rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 2Afs/24/2005 zo dňa 14. júla 2005, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Suominen vs. Fínsko zo dňa 1. júla 2003, ako aj Vetrenko vs. Moldavsko.

V závere svojho dovolania sa obvinený domáhal, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenia Trestného zákona a Trestného poriadku v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa dovolacie dôvody opierajú a zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa vo výroku o vine, vo výroku o treste, vo výroku prepadnutia vecí a vo výroku o náhrade škody a prikázal súdu prvého stupňa aby vec znova prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.

Predsiedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využila iba prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorá vo svojom vyjadrení (č.l. 230-233) uviedla, že vo vykonanom dokazovaní bola vykonaná celá rada dôkazov, ktoré obvineného usvedčovali zo spáchania skutku, pričom s prihliadnutím na výšku uloženého trestu na dolnej hranici trestnej sadzby zvýšenej podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. je zrejmé, že pochybenie prvostupňového súdu pri poukazaní na aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. por. je chybou, ktorá nemala žiadny vplyv na ukladanie výšky trestu a pritom zistené porušenie zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, obvineným uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemožno použiť.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. pri vykonanej rekognícii v prípravnom konaní je potrebné poukázať na skutočnosť, že vykonaná rekognícia ako dôkaz, ktorý usvedčoval obvineného zo spáchania trestného činu, nebol pripustený a zohľadnený pre rozhodnutie o vine obvineného ako v rozsudku súdu prvého stupňa, tak aj v rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Podľa prokurátorky dovolacie dôvody obvineného spočívajú v posudzovaní vierohodnosti dôkazov a hodnotení skutkového stavu v otázke zavinenia, pričom posudzovanie týchto otázok nepatrí do kompetencie dovolacieho súdu, pretože tento nemôže skúmať a meniť skutkové zistenia, ku ktorým dospel odvolací súd. Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Z. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por.

Vyjadrenie prokurátorky k dovolaniu bolo zaslané stranám trestného konania, pričom iba obvinený zaujal stanovisko k vyjadreniu okresnej prokurátorky, a to podaním doručeným na Okresný súd Trenčín dňa 15. novembra 2017, v rámci ktorého uviedol, že s vyjadrením okresnej prokurátorky v celom rozsahu nesúhlasí, pričom v celom rozsahu zotrváva na právnej argumentácii uvedenej v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený uplatnil dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné konanie, je v Trestnom poriadku upravené v § 2 ods. 9. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je však iba zásadné porušenie práva na obhajobu. Takým zásadným porušením by bolo najmä porušenie práva na obhajobu tým, že obvinený nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať, pričom táto skutočnosť je dôvodom dovolania bez ohľadu na to, z akého dôvodu mal obvinený obhajcu mať v zmysle § 37 a § 38 Tr. por. Dôležité sú preto i konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

S poukázaním na námietky obvineného v dovolaní je potrebné uviesť, že obvinený bol od začiatku ako nastúpil do výkonu väzby, aj v priebehu mimosúdneho a súdneho konania zastúpený prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Uja, ktorého splnomocnil obvinenému jeho otec K. Q. (č.l. 35-36). Obvineného obhajca sa zúčastňoval jednotlivých úkonov v rámci konania s obvineným od prvotného výsluchu až do samotného dovolacieho konania. Bolo potom na obvinenom a jeho obhajcovi, ktorých úkonov počas prípravného konania sa obhajca osobne zúčastní a v akej miere využijú svoje práva. V priebehu hlavného pojednávania bolo obhajcovi obvineného umožnené využiť všetky procesné práva.

Čo sa týka námietok ohľadne vykonanej rekognície, tak tu je potrebné poukázať na skutočnosť, že oba sudy pri vyhodnotení jednotlivých dôkazov predmetnú rekogníciu nebrali do úvahy, keďže pri rekognícii sa nepostupovalo dôsledne podľa Trestného poriadku. Z toho dôvodu nemôže byť ani predmetom dovolacieho konania, avšak existuje celá rada dôkazov a výpovedí vykonaná na hlavnom pojednávaní, ktoré usvedčujú obvineného zo spáchania predmetného skutku, pričom dovolací súd je viazaný skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálil okresný a krajský súd vo svojich rozhodnutiach. V tomto smere podľa zistenia dovolacieho súdu k žiadnemu porušeniu práva na obhajobu nedošlo. Vzhľadom k tomu dospel dovolací súd k záveru, že námietky obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia

vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdom, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Rovnako nie je možné preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., pretože táto činnosť súdu spočíva na aplikácii procesných ustanovení a nie hmotných.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naopak, najvyšší súd ako súd dovolací, je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého, prípadne druhého stupňa a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav, môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku.

V posudzovanej veci uplatnené námietky obvineného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení, nesprávneho hodnotenia dôkazov a popierania viny na spáchaní predmetného skutku. Z jeho strany ide o výhrady voči spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných okresným a krajským súdom, prejavuje nesúhlas s procesným postupom súdov pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, na základe čoho považuje skutkové závery za nesprávne. Dovolaciemu súdu vlastne predkladá vlastnú verziu skutkového stavu založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov a žiada zrušiť napadnutý rozsudok a vec znovu prejednať.

Čo sa týka právnej kvalifikácie konania obvineného ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku po objektívnej i subjektívnej stránke. V tomto smere námietky obvineného nie sú opodstatnené.

Zo strany obvineného ide o nesprávny výklad ustanovenia § 219 Tr. zák., pretože trestným činom podľa tohto ustanovenia je akékoľvek neoprávnené obstaranie platobnej karty získanie platobnej karty alebo predmetu spôsobilého plniť jej funkciu bez právneho dôvodu (napr. krádežou, podvodom, alebo zatajením veci), čo vyplýva už zo samotnej dikcie ustanovenia. Ak ale páchatel' neoprávnene obstaranú platobnú kartu aj použije a spôsobí tým škodu malú, alebo sa o to pokúsi, dopúšťa sa v jednočinnom súbehu trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. alebo pokusu trestného činu krádeže podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 1 Tr. zák. alebo iného majetkového trestného činu, napr. trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., resp. jeho pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. (viď stanovisko trestného kolégia Najvyššieho súdu SR z 20.05.2008 č. Tpj 29/2007 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. 2/2008 pod číslom 14 str. 19-24).

Z týchto konštatovaní dovolací súd uzatvára, že skutok, tak ako bol zistený a popísaný v napadnutom uznesení v spojení s prvostupňovým rozsudkom bol správne právne kvalifikovaný.

Pri ukladaní trestu obvinenému súd prvého stupňa skutočne pochybil pri použití tzv. asperačnej zásady, nakoľko použil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. Správne mal použiť ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., ktoré upravuje postup súdu pri ukladaní úhrnného trestu, ak odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov. Toto pochybenie však zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, pretože obvinený bol v minulosti viackrát súdne trestaný, dokonca i za zločin, na ktorú skutočnosť musel súd prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť, preto v jeho prípade prichádzal do úvahy postup podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., čím sa dolná hranica za najprísnejší trestný čin, ktorým v jeho prípade je zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., zvyšuje o jednu polovicu. V prípade obvineného mal potom súd ukladať úhrnný trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov. Obvinenému bol fakticky uložený trest pod dolnú hranicu, ako to správne konštatoval aj krajský súd v napadnutom rozhodnutí. V

posudzovanom prípade skutočne došlo k porušeniu zákona, avšak v jeho prospech.

Z uvedeného je zrejmé, že argumenty obvineného uvedené v dovolaní nie sú spôsobilé naplniť ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Z. Q. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.